

Publicație editată de
Parohia TOMA COZMA, ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot Il Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei,
tel. 0741 706 602, 0761 621 994,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru
susținerea acestei publicații, dar și pentru
activitățile culturale și filantropice ale parohiei,
primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000
0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Colectă pentru refacerea acoperișului casei parohiale

Ploile din ultima perioadă au scos în
evidență problemele majore ale acoperișului
de la casa parohială, care necesită intervenție
de urgență, pentru a stopa curgerea apei prin
tavane. Lucrările de reparații au început deja
și am dori, în primă urgență, să refacem
zonele cele mai critice.

Apelăm la ajutorul tuturor celor care
ne pot sprijini pentru refacerea acoperișului, a
cărui tablă și șarpantă au fost profund afectate
în ultimele decenii.

Puteți face donații către Parohia Toma
Cozma, prin virament, în contul RO 38 RZBR
0000 0600 0027 6450, Raiffeisen Bank Iași,
iar în numerar la domnul Ing. Gheorghe
Aioanei, sau la pangarul parohial, doamnei
Aurica Raveica

BIBLIOTECA PAROHIALĂ

Delectează-te cu o lectură plăcută!

Citește și informează-te!

Prin Biblioteca Parohială, vă punem la
dispoziție o gamă largă de cărți religioase și
de cultură generală.

Program de funcționare:

Duminica, între orele 11.00-12.00

Persoane de contact:

*Alexandra Popa, tel. 0742 322 580,
petite_sourire@yahoo.com

*Irina Dănilă, tel. 0742 344 024,
irina_danila93@yahoo.com

Seria pelerinajelor pe bicicletă continuă la parohia noastră și în această vară

Duminică, 17 august a.c., ora 15.00, parohia noastră
lansează invitația doritorilor de călătorie cu bicicleta să
participe la primul pelerinaj pe bicicletă din această vară ce va
fi inițiat din curtea Bisericii Toma Cozma către Mănăstirea
Vlădiceni. Tradiția pelerinajelor pe bicicletă la Biserica Toma
Cozma a început în anul 2002, fiind continuată consecutiv în
fiecare an.

Se pot alătura pelerinajului nostru toți cei interesați
care dețin biciclete proprii: copii, tineri, persoane de orice
vârstă. Ca și în cazul acțiunilor anterioare, prin sprijinul Bioma
Agro Ecology Co vor fi puse gratuit biciclete la dispoziția
tinerilor care vor dori să participe. Confirmările de participare
și rezervările bicicletelor (dat fiind numărul limitat al acestora)
se fac la numerele de telefon: tel. 0741 706 602 (Orange), 0761
621 994 (Cosmote), 0728 037 471 (Orange).

În timpul itinerariului se vor face popasuri în cadru
natural oferit de frumoasele regiuni din jurul cetății Iașului,
fiind pregătite și alte surprize pentru toți participanții. Se
recomandă pelerinilor să aibă echipament adecvat, apă și ceea
ce mai consideră necesar.

Pelerinajul se va încheia cu participarea la Slujba
Paraclisului Maicii Domnului care se va oficia în Biserica
Toma Cozma. În cadrul acestei rugăciuni este expusă spre
venerare o copie a icoanei făcătoare de minuni a Maicii

Domnului „Prodromița”, ce poartă binecuvântarea vrednicului
de pomenire Protos. Petroniu Tănase, Starețul mănăstirii
Prodromul de la Athos.

Duminica a zecea după Rusalii

Ilustrație realizată de Cristian Ștefan

Evangelia duminicii

Matei 17, 14-23

Vindecarea lunaticului

14. Și mergând ei spre mulțime, s-a apropiat de El un
om căzându-l în genunchi

15. și zicând: "Doamne, miluiește pe fiul meu, că este
lunatic și pătimește rău, că deseori cade în foc și
deseori în apă;

16. și l-am adus la ucenicii Tăi și ei n-au fost în stare
să-l vindece".

17. Iar Iisus, răspunzând, a zis: "O, neam necredincios
și îndărătnic, până când voi fi cu voi?

Până când vă voi suferi?... Aduceți-Mi-l aici!"

18. Și Iisus l-a certat și demonul a ieșit din el și
copilul s-a vindecat din ceasul acela.

19. Atunci, apropiindu-se ucenicii de Iisus, L-au
întrebat deoparte: "De ce noi n-am fost în stare să-l
scoatem?"

20. Iar Iisus le-a răspuns: "Din pricina puținii voastre
credințe; că adevăr vă grăiesc: Dacă ați avea credință
cât un grăunte de muștar, veți zice muntelui acestuia:
Mută-te de aici acolo!, și se va muta și nimic nu va fi
vouă cu neputință.

21. Căci soiul acesta de demoni nu iese decât numai
prin rugăciune și prin post".

22. Întorcându-se ei din Galileea, Iisus le-a spus: "Fiul
Omului va să fie dat în mâinile oamenilor

23. și-L vor omorî și a treia zi va învia". Și ei foarte
s-au întristat.

Program liturgic în această săptămână

◆ Astăzi, duminică, 17 august,

• ora 8.00, Slujba Utreniei, a Sfintei Liturghii

• ora 11.00, Taina Sfintei Împărtășanii, în cadrul
Sfintei Liturghii (pentru copii și persoanele care s-
au spovedit și au primit binecuvântare de la
părintele duhovnic)

• ora 18.00, Paraclisul Maicii Domnului. În
cadrul acestei rugăciuni este expusă spre venerare
o copie a icoanei făcătoare de minuni a Maicii
Domnului „Prodromița”, ce poartă binecuvântarea
unui mare duhovnic, vrednicul de pomenire
Protos. Petroniu Tănase, fost stareț al mănăstirii
Prodromul de la Athos.

◆ Marți, 19 august,

• ora 18.00, Acatistul Sf. M. Mc. Ecaterina

◆ Vineri, 22 august,

• ora 18.00, Slujba Sfântului Maslu

◆ Sâmbătă, 23 august,

• ora 18.00, Slujba Vecerniei

Părintele Diacon Ghinuță Scopos a trecut la cele veșnice

Cu tristețe
în suflet, dar și cu
nădejde creștină,
anunțăm mutarea
la cele veșnice a
Părintelui Diacon
Ghinuță Scopos,
timp de două
decenii slujitor
pensionar la
biserica noastră.
Cu verticalitate și
demnitate, cu
smerenie și delicatețe sufletească, Părintele Ghinuță a
plecat dintre noi în după amiaza zilei de duminică, 10
august a.c., după ce, de aproximativ doi ani de zile, nu a
mai putut veni la biserică. (continuare în pagina a
doua)

Părintele Diacon Ghinuță Scopos a trecut la cele veșnice

(continuare din prima pagină)

© Constantin Ciofu - 2014

Slujba înmormântării pentru Părintele Diacon Ghinuță Scopos, a fost oficiată marți, 12 august, cu multă solemnitate de către un sobor de preoți format din Părintele Narcis Axinte, Părintele Aurel Mărgineanu, Părintele Iustinian-Ionuț Răduc și Părintele Paroh Mihai Mărgineanu. Cântările la strană au fost intonate în mod deosebit de un grup de psalți studenți și absolvenți ai Facultății de Teologie: Constantin Ciofu, Petrică Tărăboi, Dumitru Geru, Sergiu Panaite și Alexandru-George Moga.

La începutul cuvântului rostit, Părintele Paroh Mihai Mărgineanu sublinia: „Lungă și complicată este alergarea vieții acesteia Ne străduim a cuprinde cu mințea ceea ce se petrece cu noi, dar vedem că înțelegerea profundă a vieții noastre nu o dau anii pe care îi trăim, ci lumina veșniciei pe care o purtăm în suflet încă de la botez. Totul se raportează la Dumnezeu și la veșnicie. Pentru că făptura omenească nu este zidită pentru o existență trecătoare, ci este zidită pentru veșnicie. Despre aceasta ne-a încredințat Mântuitorul Iisus Hristos, atunci când, răstignit fiind de cei fărădelege pe cruce, are puterea să ierte, are puterea să se roage pentru ei și are puterea de se încredința pe sine Tatălui ceresc: *Părinte, în mâinile Tale încredințez Duhul Meu*. Astăzi, conducem pe ultimul drum pe un om care, prin natura activității clericale a avut menirea de a vesti între oameni voia lui Dumnezeu și de a determina pe oameni să-și gândească faptele raportându-se la veșnice...”

Părintele Ghinuță s-a născut la data de 9 mai 1926, în localitatea Osoi, județul Iași într-o familie distinsă și cucernică de preot ortodox. Rămas orfan de tată la vârsta de doar 7 ani, va fi luat în grijă de bunicii de pe mamă care îi vor insufla aceeași credință și educație aleasă pe care o primise de la părinții săi, dar și aceeași dragoste pentru a sluji lui Dumnezeu în calitate de cleric.

A urmat cursurile Seminarului Teologic Veniamin Costachi din Iași, iar apoi, deși Biserica traversa o perioadă grea odată cu instaurarea regimului comunist în România, va alege totuși să se înscrie la Facultatea de Teologie, urmând în paralel și cursurile Facultății de Filosofie. Fiind student eminent, este remarcat de Mitropolitul Nicolae Colan și recomandat pentru o bursă de studii în Grecia. Stigmatul de a fi teolog și fiu de preot în contextul presiunilor politice ale regimului comunist ateu, îi vor schimba viața, împiedicându-l să-și împlinească visul din copilărie de a deveni slujitor al Altarului. Va fi nevoit să aleagă, măcar pentru o vreme, un alt

drum, angajându-se în anul 1950, contabil în agricultură, făcând ulterior și studii economice.

După o frumoasă carieră în profesia de economist, o dată cu pensionarea, i-a ajutat Bunul Dumnezeu să-și pună în lucrare vocația clericală din tinerețe. În luna mai a anului 1992, Înalț Prea Sfințitul Părinte Mitropolit Daniel îi aprobă cererea de hirotonie și de atunci a activat ca diacon pensionar la parohia noastră, împlinindu-se astfel și dorința mamei sale – de care părintele vorbea întotdeauna cu emoție profundă.

În ianuarie 1954, s-a căsătorit cu doamna Nina, care i-a fost alături în toate încercările pe care i le-a pricinuit regimul comunist, precum și în toate nevoițele bolilor. L-a binecuvântat Dumnezeu să aibă o fată deosebită, pe doamna Teona, medic distins, pictor talentat și poet inspirat. Vorbind despre aceasta, Părintele mărturisea adesea: „Am căutat pentru fiica mea un nume care să evoce dumnezeirea și de asemenea am căutat un nume care să nu aibă diminutive. În general nu-mi plac diminutivele. Îmi plac oamenii integri, fără articulații și contorsțiuni”. Mai târziu, bucuria familiei a fost completată și prin nepoțica Nina, absolventă a Facultății de Științe Economice, precum și a Masterului în Administrație Publică, în prezent activând în Anglia, dar fiind cuprinsă de mare întristare și pentru îndepărtarea la care se află, dar și pentru imposibilitatea de a fi prezentă alături de familie, la aceste momente. Atunci când vorbea despre familia sa, părintele spunea: „Noi ne-am îmbinat, ne-am completat mereu unul pe altul, iar greutățile ne-au sporit înțelepciunea, dar și unitatea familiei”.

Un om realist, reținut, cumpătat la vorbă și echilibrat în atitudine, un om iubitor de cultură și de frumos, un om modest, serios și sobru, un om de suflet, un prieten devotat, un om conștiințos și precis, iată în doar câteva cuvinte agonisita de virtuți a celor optzeci și opt de ani de existență.

Dumnezeu să-l odihnească în pace cu dreptii și veșnică să-i fie pomenirea !

Croniciar

Foto: Constantin Ciofu

DOR ȘI NEPUTINȚĂ

Mi-i tare dor de tata, mi-i tare dor de mine,
Mi-i dor de-un dram de pace, de liniște, de viață-
Simt hăuri dinspre ieri și hăuri simt în față
Și, fără voia mea, mi-i dor și mi-i rușine.

În jumătatea toată și încă ani în plus,
Simt secolul din mine cum m-a cuprins degeaba
Și timpul se petrece uitând să-și facă treaba,
Când la-ntrebări nepuse nici nu găsesc răspuns.

Oricât trăiești de mult, te spulberi fără rost-
În tatăl meu simt timpul meschin și egoist-
E-atât de deprimat, de inutil, de trist,
Neîntrebat de nimeni ce e și ce a fost.

Nu-l amăgesc spunând că binele-i pe drum,
Mă doare mult prea mult să-l văd murind încet-
Nu vrea nimic, nu cere... se chinuie discret ...
Ce tată am avut... Ce tată am acum...

Îi este frig, prea frig, în timp canicular -
În el se-agață viața, dar nu știu de o vrea -
În neputința toată, ce poate regreta ?
A fost un om puternic, acum e umbră doar.

Aș vrea să-i dau putere, nu pot și mi-i rușine-
Ne târâm cu toții o zi și înc-o zi -
Ne amăgim cu vorbe—ce-o fi, o fi, o fi...
Mi-i tare dor de tata, mi-i tare dor de mine.

(poezie închinată tatălui de doamna Teona Scopos,
fiica Părintelui Diacon Ghinuță
și publicată în volumul *Pustiul uman*)

Apostolul duminical I Corinteni 4, 9-16

9. Căci mi se pare că Dumnezeu, pe noi, apostolii, ne-a arătat ca pe cei din urmă oameni, ca pe niște osândiți la moarte, fiindcă ne-am făcut privescitori lumii și îngerilor și oamenilor.

10. Noi suntem nebuni pentru Hristos; voi însă înțelepți întru Hristos. Noi suntem slabi; voi însă sunteți tari. Voi sunteți întru slavă, iar noi suntem întru necinste!

11. Până în ceasul de acum flămânzim și însetăm; suntem goi și suntem palmuiți și pribegim,

12. Și ne ostenim, lucrând cu mâinile noastre. Ocărăți fiind, binecuvântăm. Prigoniți fiind, răbdăm.

13. Huliți fiind, ne rugăm. Am ajuns ca gunoiul lumii, ca măturătura tuturor, până astăzi.

14. Nu ca să vă rușinez vă scriu acestea, ci ca să vă dojenesc, ca pe niște copii ai mei iubiți.

15. Căci de ați avea zeci de mii de învățători în Hristos, totuși nu aveți mulți părinți. Căci eu v-am născut prin Evanghelie în Iisus Hristos.

16. Deci, vă rog, să-mi fiți mie următori, precum și eu lui Hristos.

Scurtă exegeză patristică - Sfântul Ioan Gură de Aur -

„„Noi nebuni suntem pentru Hristos, iară voi înțelepți întru Hristos, noi slabi, iară voi tari (că este trebuitor a lua vorba iarăși de aci), voi slăviți, iară noi necinstiți” (I Cor. 4, 10).

Deci să vedem cum el s-a făcut următor lui Hristos. Această urmare nu are nevoie de timp și de meșteșug, ci numai de bunăvoință. Dacă noi intrăm la un pictor, nu vom putea imita un tablou, oricât de mult l-am fi văzut, pe când pe Pavel numai din simplă auzire putem să-l imităm. Deci voiți poate să aducem la mijloc tabloul, și să zugrăvim viața lui Pavel înaintea voastră? Ei bine, să stea de față acel tablou, sau cea placă ce este cu mult mai strălucită decât toate icoanele sau tablourile împărătești. Căci subiectul nu este doară nici scânduri lipite, nici prostiri sau pânze puse deasupra, ci lucrul lui Dumnezeu; căci este suflet și trup. Sufletul este lucrul lui Dumnezeu, iar nu omenesc, și trupul de asemenea. Ați aplaudat aici? Însă nu aici este timpul de aplauze, ci la cele ce urmează, și nu numai de aplauze, ci și de imitare. Până acum materialul este deopotrivă pentru toți. Căci sufletul nu se deosebește de alt suflet, întrucât este suflet, ci numai buna voință arată deosebirea dintre dânsele. După cum nici trupul nu se deosebește întru nimic de alt trup, ci este deopotrivă și cel al lui Pavel cu cel al celor mulți, și numai primejdiile îl pot face mai stră-lucit pe unul decât pe altul; tot așa și cu sufletul. Așadar, să stea în față noastră tabloul sufletului lui Pavel. Acest tablou mai înainte era mănjit și plin de păianjeni – căci nimic nu este mai rău ca hula. Dar după ce a venit în lume, cel ce toate le-a prefăcut și a văzut acest tablou, a văzut vreau să zic sufletul lui Pavel astfel așezat, nu doar din pricina lenei sau a prostiei, ci din pricina necercării și pentru că nu avea cu el florile bunei cinstiri – osârdie avea, însă îmbrăcăminte osârdiei, așa zicând, n-o avea, căci nu avea osârdia după cu-noștință – i-a dat floarea adevărului, adică harul, și apoi fără de veste a arătat acest tablou, icoană împărătească. Căci luând cu

el îmbrăcăminte osârdiei și aflând ceea ce nu știa până atunci, nu a mai întârziat, ci de îndată s-a arătat ca cel mai bun meșter. Și mai întâi capul i se arată împărătesc, propovăduind pe Hristos, apoi și restul trupului, ca unul ce a arătat cea mai strașnică viață. Pic-torii încuindu-se în odaia de lucru, nimănui nu deschid ușile, ci lucrează înlăuntru cu toată liniștea și strașnicia – Pavel însă punându-și placa în mijlocul lumii, în mijlocul tuturor potrivnicilor, tuturor tulburărilor și tuturor nenorocirilor, și-a lucrat singur acest tablou împărătesc, și nu era împiedicat. Pentru aceea și zicea: „Privescitori ne-am făcut lumii”, zugrăvindu-și singur icoana în mijlocul pământului și a mării, în mijlocul cerului și al întregii lumi gândite. Voiți poate a vedea și celelalte părți ale trupului, cele mai jos de cap? Sau poate voiți ca să mergem cu vorba de jos în sus? Privește deci această statuie de sus, ba încă și mai cinstită și decât aceasta, ca una ce merită să stea în cer, nelegată cu plumb ca statuile obișnuite, și nici așezată într-un loc anumit, ci alergând de la Ierusalim și până la Iliric, și până în Ispania, și purtându-se pretutindeni în lumea întreagă, întocmai ca și când ar fi avut aripi. Căci ce ar putea fi mai frumos decât aceste picioare, care au călcat peste tot pământul de sub soare? Această frumusețe o vestește și Prorocul de la început, zicând: „Cât de frumoase sunt picioarele celor ce binevestesc pacea” (Is. 3, 7). Ai văzut cât de frumoase sunt picioarele ? »

Text cules de Vasilica Onofrei

Începând cu numărul trecut am reluat rubrica *Catehism practic* inaugurată în numărul 520 al publicației noastre.

Prin această rubrică ne propunem să răspundem la întrebările cititorilor care au în vedere modul concret de a se manifesta ca buni creștini, atunci când e vorba de rugăciuni, slujbe, acte de cult, preocupări personale, viață de familie, interacțiuni sociale etc.

Astfel de întrebări, la care vom încerca să răspundem, pot fi trimise în cutia de la pangarul parohiei sau pe e-mail.

CATEHISM PRACTIC:

Î: *De la ce vârstă e bine să ne ducem copiii la spovedit ?*

R: Conform tradiției, începând cu vârsta de 7 ani. Se poate face și mai devreme, dacă și copilul dorește aceasta. Depinde cât este de familiarizat cu viața religioasă. Este recomandabil însă pentru părinți să facă o pregătire prealabilă a copilului pentru Prima Spovedanie, care ar trebui să devină un eveniment de referință în viața sa. Orice insinuare, ironie sau superficialitate din partea părinților poate avea efecte nedorite în viața spirituală a copilului. Prima Spovedanie trebuie privită ca un moment de maturitate a copilului. Consider că e binevenit dacă e informat și preotul asupra primei spovedanii, astfel încât copilul să trăiască momentul și dialogul duhovnicesc ca pe un eveniment.

(Pr. Mihai Mărgineanu)